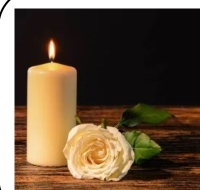
ANUNȚURI

Săptămâna care a trecut a fost plină de **evenimente**: ne-am bucurat de slujirea-împreună, la hramul Sfântului Maxim Mărturisitorul, a mai multor preoți apropiați obștii și a celor doi ierarhi arădeni. De asemenea, ctitorii bisericii au dorit să petreacă aceste zile cu noi, cu acest prilej lansându-se prima carte a dnei Gabriela Beu, *Poezici pentru arici*, atât versurile, cât și desenele fiind creația dânsei. Iar de Sf. Ap. Timotei, dl. Constantin Beu și-a serbat ziua de naștere la Liturghia săvârșită în acea zi. Un alt hram a fost vineri, de Sf. Iosif cel Milostiv, ocrotitorul asociației conduse de Mihai Țepeș.

10 ani sunt de când a trecut la Domnul sora **Georgina**, una dintre credincioasele care au călcat pragul Bisericii chiar din primii ani de după sfințire. Dumnezeu să-i dea odihnă!

SERILE DUHOVNICEȘTI DE LA CATEDRALA VECHE

Pr. Lect. Univ. Dr. ȘTEFAN NEGREANU

Răbdarea Domnului și răbdarea omului

Duminică, 28 ianuarie, ora 18

Serie de conferințe lunare . Ediția 49.

Calea Mântuirii asociație ortodoxă

Cu sprijinul Parohiei ortodoxe române Arad-Centru Asociației parohiale "Calea Mântuirii"

www.caleamantuirii.ro

ȘTIRI

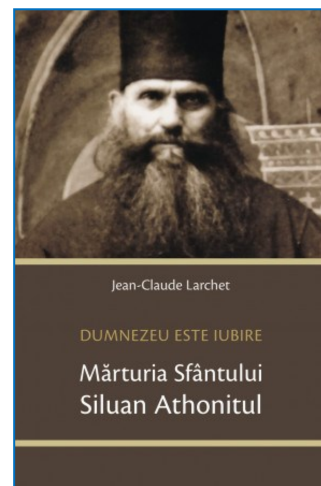
• În ședința Adunării Eparhiale a **Arhiepiscopiei Aradului** desfășurată pe 20 ianuarie au fost prezentate **activitățile desfășurate în anul 2023**. Pentru activitățile filantropice a fost cheltuită suma de 6.094.951 lei, din care o parte pentru oferirea a 80.000 de porții de mâncare la cantina socială „Sfântul Nicolae". De asemenea, Arhiepiscopia Aradului i-a ajutat pe sinistrații din Valea Crișului Alb cu peste două milioane de lei. (sursa: *arhiepiscopiaaradului.ro*)

• La Târgu Mureș va fi inaugurat primul **centru comunitar pentru tratarea adicțiilor**. Specialiștii „Social MED" vor oferi suport pentru detoxificare, dezalcoolizare și dependențe, precum și tratamente complete de reabilitare, cu suport psihologic individualizat și confidențialitate maximă. (sursa: *basilica.ro*)

• Sinodul Bisericii Ortodoxe a Greciei a votat săptămâna aceasta **împotriva intenției statului grec de a oficializa căsătoriile între homosexuali și adoptarea copiilor de către aceștia**. Sinaxa Sf. Munte Athos a emis un comunicat în același sens, iar la câteva zile după aceasta, Patriarhia Constantinopolului a declarat că sprijină hotărârea Bisericii Greciei, fiind total împotriva legalizării căsătoriilor împotriva firii. (sursa: *orthodoxchristian.com*)

LIBRĂRIA LOGOS ne recomandă

Jean-Claude Larchet
Dumnezeu este Iubire. Mărturia Sfântului Siluan Athonitul

Cunoscând prin propria-i trăire greutățile vieții duhovnicești și slăbiciunea omenească, Sfântul Siluan nu ne înfățișează un țel înalt, greu de atins [...], ci ne pune înainte o rânduială de viață duhovnicească despre care spune de nenumărate ori că este la îndemâna fiecărui om, în care cea mai mică strădanie este primită, iar dacă se face în duh de căință și cu rugăciune, cu ajutorul lui Dumnezeu, este degrabă încununată de roade. Sfântul Siluan ne dă și dreptarul neînșelător cu care să ne măsurăm sporirea în iubirea de aproapele și în iubirea și cunoașterea lui Dumnezeu. Iar cunoscându-ne măsura, vom stărui negreșit în smerenie și în simțirea slăbiciunii noastre. Căci, în chip minunat, în adânc de slăbiciune Își arată Dumnezeu puterea Sa și în smerenie i Se descoperă El omului. Iar viața Sfântului Siluan este mărturia cea mai grăitoare a acestui tainic adevăr.

Arhiva pdf a revistei: https://archive.org/search.php?query=Maximina+pentru+suflet&sort=-publicdate
Contact: revista.maximina@gmail.com sau la tel. 0734.194.372. Mulțumim tuturor pentru rugăciuni și ajutor!

MaxiMina

Foaie ortodoxă pentru suflet

Numărul 3 (CLVI) 28 ianuarie 2024

Sfinții săptămânii

D 28 - Duminica a 14-a după Rusalii (Pilda nunții fiului de împărat);
Sf. Cuv. Efrem Sirul; Sf. Cuv. Isaac Sirul; Sf. Cuv. Paladie și Iacov Sihastrul

L 29 - Sf. Sf. Mc. Ignatie Teoforul - aducerea moaștelor; Sf. Cuv. Afraat Persul; Sf. Cuv. Gilda Înțeleptul
Mărturisitorul Ioan Marini (1947)

M 30 - Sf. Trei Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan;
Sf. Cuv. Zinon Postitorul; Sf. Cuv. Pelaghia cea nebună pt. Hristos (de la Diveevo)

Mi 31 - Sf. Mc. Chir și Ioan, doctori fără de arginți; Sf. Mc. Atanasia și fiicele sale: Teodota, Teoctista și Eudoxia; Sf. Mc. Trifina (ajutătoare mamelor ce nu pot să alăpteze); Sf. Cuv. Arsenie cel Nou din Paros
Mărturisitorul Mitropolit Bartolomeu Anania (2011)

J 1 - Înainteprăznuirea Întâmpinării Domnului; Sf.Mc. Trifon; Sf. Mc. Perpetua și Felicitas; Sf. Cuv. Brighita – ocrotitoarea Irlandei

V 2 - Întâmpinarea Domnului
Sf. Mucenic Agatodor - PEȘTE

S 3 - Sf. și Dreptul Simeon; Sf. Proorociță Ana; Sf. Prorooc Azaria; Sf. Ier. Nicolae, luminătorul Japoniei; Sf. Ansgar (Oscar), luminătorul Danemarcei și Suediei

> **“Calea lui Dumnezeu este o cruce zilnică. Nimeni deci nu s-a suit la cer fără osteneală.**
>
> **Sf. Isaac Sirul**

Editorial

ENERGIA oamenilor pașnici

Arhim. Paulin Lecca

Când un suflet nu mai umblă „potrivit veacului acestei lumi", când „dumnezeul veacului acestuia" nu-i mai orbește mintea, când acest suflet nu mai zace întru cel viclean așa cum zace lumea întreagă, atunci el cunoaște adevărul care îl face liber și intră în Împărăția unde domnește Dumnezeul păcii. Odată intrat aici, sufletul capătă pacea lui Dumnezeu care îl face invulnerabil în fața răutăților omenești și diavolești. Cu alte cuvinte, cei ce au pacea lui Iisus, departe de a muri, învie ca și bobul de grâu tocmai atunci când începe a putrezi.

Cei ce au intrat în împărăția unde domnește Împăratul Păcii, nu numai că rămân invulnerabili, ca o stâncă de granit în mijlocul valurilor furioase, ci **dobândesc în plus energia Duhului Sfânt**, care face ca răul ce îi lovește să se prefacă în mijloc de desăvârșire pentru cel lovit și într-un minunat mijloc de schimbare în bine a celor ce îi aplică loviturile.

Celor ce iubesc pe Dumnezeu toate li se lucrează spre bine. Comentând aceasta, Sf. Ioan Gură de Aur spune că nu înseamnă că nu le va veni niciun rău acestor oameni, ci că toate li se lucrează spre bine, adică Dumnezeu va întrebuința toate spre binele celor care primesc cu mulțumire chiar și pe cele rele. Aceasta este cu mult mai mare decât a împiedica să vină relele sau a le nimici atunci când au ajuns în viața creștinului.

Așa a lucrat Dumnezeu cu cei trei tineri din cuptorul din Babilon: nu a împiedicat de a cădea tinerii în cuptor, nici nu a stins văpaia când au căzut în ea, ci a lăsat-o să ardă și prin aceasta i-a arătat și mai minunați. Când a văzut Nabucodonosor că cei trei tineri au rămas nearși și că nici măcar nu miroseau a foc, a strigat: „Binecuvântat să fie Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, Care a trimis pe îngerul Său și a mântuit pe robii Săi!" Iată cum darul lui Dumnezeu întru neputințe se desăvârșește. Cei trei tineri tocmai când au fost mai slabi s-au dovedit a fi mai tari. Energia Duhului Sfânt care a lucrat prin ei i-a făcut biruitori atât vertical, asupra lor înșiși, cât și orizontal, asupra lui Nabucodonosor, schimbându-l într-un blând mielușel.

Această energie spirituală, **această pace divină atrage inimile oamenilor**, răzbește sufletele, le mișcă. Se propagă ca undele ușoare la suprafața apei în care ai aruncat o piatră și prin care o undă provoacă pe cealaltă și aceasta pe a treia.

S. Maugham zice despre un personaj de-al său: *„Tovărășia și prezența lui ținea loc de conversație; ... deși nu spunea niciodată nimic deosebit și nici de spirit, sunt convins că fără el ne-am fi plictisit"*, căci *„partea cea mai importantă nu era învățătura lui, ci el însuși, seninătatea lui, măreția sufletului său."*

Prin urmare, oriunde apare un suflet pașnic, un suflet în care sălășluiește pacea lui Hristos, dispare plictiseala și urâtul, oamenii devin mai buni, casele se transformă în rai, iar păcătoșii vor să se pocăiască. Căci nu ei ard păcatele și pe diavol, ci Duhul Sfânt pe Care Îl acumulează, și pacea lui Iisus, care e un rod al Duhului.

Versuri

Anotimpuri

Bartolomeu Valeriu Anania

Pe-acest mormânt - al cui o fi? - a nins.
Nu plânge, heruvimul nu s-a stins.
Pe-acest mormânt a răsărit o floare.
Nu plânge, heruvimul n-o să zboare.
Pe-acest mormânt se scutură cucută.
Nu plânge, heruvimul o sărută.

Pe-acest mormânt s-a veștejit o fragă.
Nu plânge, heruvimului i-i dragă.
Pe-acest mormânt se cântă o colindă.
Nu plânge, heruvimul e-n oglindă.
Pe-acest mormânt nu s-a-ntâmplat nimic.
O lacrimă se-aprinde'n cerul mic.

Viața în familie

CINA: mâncare pentru trup și suflet

Însemnările unei mame

A citi ceva duhovnicesc în timp ce mănânci este un lucru obișnuit la mănăstiri. Dar să faci așa ceva într-o familie în care sunt copii mulți și de toate vârstele este ceva imposibil. Așa m-am gândit când am citit îndemnul Sf. Ioan Gură de Aur: „Spune-i o povestire sfântă în timpul cinei. Mama să-i povestească aceeași istorisire din nou. Apoi, după ce a auzit-o de mai multe ori, cere-i-o să o povestească și el." Apoi Sfântul îndeamnă să-i învățăm pe copii cântări duhovnicești și să le cântăm împreună la începutul și la sfârșitul mesei.

Un pic de cântare

E clar că mulți părinți se folosesc de mesele din familie, în special de cină - când se presupune că sunt toți acasă și pot mânca împreună -, ca să stea împreună, să vorbească, este un timp de socializare în familie. Așadar, ideile Sfântului Ioan Gură de Aur sunt exact opusul a ceea ce fac majoritatea: adică să nu vorbim deloc între noi, să nu îi întrebăm pe copii cum a fost la școală, să nu schimbăm impresii între noi, părinții?

Hm... partea cu cântatul m-am gândit că nu va fi greu de făcut. În familia noastră se cântă mult și copiii au învățat ușor cântări bisericești. Așa că, bucuroasă, i-am anunțat pe ai mei că **vom cânta la începutul cinei și la sfârșit**. Câte un fragment de psalm sau *Cuvine-se* ori *Apărătoare*. A funcționat, căci ne place muzica, după cum v-am zis. Și parcă mesele au devenit mai plăcute după cântare, chiar dacă cel mic ne deranja de multe ori...

Vorbiți între voi în psalmi și în laude ...

Dar cum să fac să citim în timpul mesei??? Sau să vorbim ceva duhovnicesc??? Ce anume? Cum și cine să înceapă? Pe de altă parte, chiar dacă aș alege un subiect sau o carte duhovnicească interesantă, copiii se vor plictisi curând.

Îmi amintesc de copilăria mea: bunicul ne citea din Scriptură, dar eu doream să-i povestesc despre isprăvile mele de la joacă. Însă nu puteam să-l întrerup și tot așteptam, și așteptam, până când era gata masa. O adevărată tortură! Nu! Așa ceva nu voi face în familia mea!

Și totuși cum să fac? Dincolo de toate temerile, într-o seară am început pur și simplu să citesc. Cred că aceasta este primul pas: **să începi**! Îl țineam pe cel mic în brațe și am luat o carte de povestiri duhovnicești. Soțul și ceilalți copii m-au ascultat. Când au terminat cu toții, soțul l-a luat pe bebe și am putut mânca și eu. Oricum nu mâncam în timpul mesei din cauza celui mic, așa că măcar le-am citit celorlalți un pic.

Cred că acesta este primul secret: **le-am citit doar un pic**. Un pic a însemnat un paragraf, maxim două. Și am observat că timp de un paragraf, toată lumea a fost atentă. Deci regula citirii la masă este să știi să te oprești la timp. Să extragi un paragraf dintr-o predică sau să te oprești cu povestirea, ca ei să-și dorească să audă urmarea și aceasta să o citiți împreună la culcare.

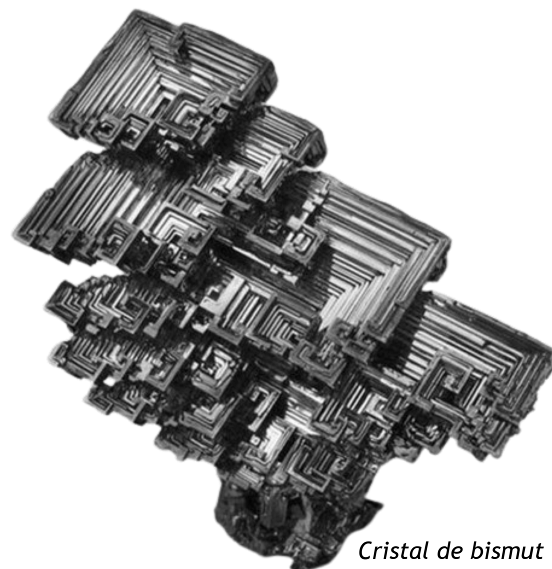
Și mai e un secret: **am început să citesc imediat cum s-au așezat toți la masă**, când erau ocupați să mănânce în tăcere. Nu așteptați prea mult, căci apoi intervine „mai vreau din aceea", „îmi trebuie apă" și alte obstacole care apar pe cum masa înaintează.

Am mai observat ceva: că dacă ceea ce citesc nu este interesant în primul rând pentru mine, copiii vor simți rapid aceasta și va începe „foiala" și gălăgia. Așadar, trebuie să aleg ceva ce să citesc cu drag! Așa că o vreme le-am citit din Proloage, despre câte un sfânt, pe scurt. Apoi câte o întâmplare din Vechiul Testament. Apoi câte un cuvânt cu o întâmplare de la Sfinți Părinți. Pentru mine aceasta înseamnă că **trebuie să mă pregătesc un pic înainte**. E ca la bucătărie: nu poți încropi o masă la minut, ci trebuie timp și efort să o pregătești, ca să fie gustoasă și hrănitoare.

Aceasta a fost jertfa mea: să-mi fac timp în fiecare zi (nu mult, dar să găsesc acest timp!) pentru a le dărui celor din familie nu doar mâncare pentru trup, ci și hrană pentru suflete aleasă cu grijă pentru ei. Dar a meritat!

(va urma)

Știință și credință

Cristal de bismut

Făpturile Îl vădesc pe ZIDITOR

Pr. Ilarion Felea

Reproducem aici o parte din gândurile Părintelui Felea așternute în scopul dovedirii existenței lui Dumnezeu prin analizarea unora dintre creațiile Sale. Sunt asocieri simple și totuși surprinzătoare, cu argumente științifice solide, din care transpar dragostea Părintelui și sensibilitatea inimii sale.

Să lămurim în conștiință credința în Dumnezeu, prin studiu științific.

De pildă, este foarte interesantă nașterea, formarea și creșterea **cristalelor**, tot pietre și acestea. Toate cristalele se formează după legi minunate și după planuri prestabilite. Totul merge în ordine și nimic la întâmplare. Fiecare moleculă și „fiecare atom este un mic sistem planetar", în care toți electronii se mișcă și se rotesc după aceleași legi, ca și planetele marelui univers. Același plan grandios îl întâlnim în microcosmos ca și în macrocosmos. În zidirea corpurilor de cristale avem una dintre cele mai adânci taine ale naturii, una dintre cele mai mari minuni ale lumii. Cine face și cum face de atomii în corpurile cristaline se așază în șiruri drepte, la distanțe stabilite, în unghiuri constante, după felul atomilor și după presiunea care se exercită asupra lor?... Să luăm de pildă un cristal de sare: are 6 fețe egale, 8 colțuri egale și 12 muchii fiecare exact de 90°. Oricât am sfărma-o la o cercetare cu microscopul, îi găsim aceleași forme, fețe și unghiuri. Mai mult. Corpurile minerale se compun din anumite rețele atomice, ca și blocurile de case din scheletele de fier sau beton armat. Fiecare bucată minerală se cristalizează în rețelele proprii firii sau neamului său. Fiecare om la locul lui; fiecare atom în țara lui și în casa lui, după structura lui. Elementele sau substanțele străine nu se pot integra și asimila în corpul cristalului. Pentru corpurile străine și pentru toate impuritățile, cristalul aranjează anumite „gettouri", locuri izolate în interiorul lui, în care se depozitează toate... minoritățile.

Alte minunății de-ale cristalelor: **vaporii de apă**, surprinși rebeli prin văzduh, sub privirea și sub suflarea dușmănoasă a gerului, se schimbă în fulgi de zăpadă, frumoși din cale afară. Fiecare fulg este o stea cu șase colțuri și fiecare stea are alte și alte forme, variate, dar toate simetrice. Toate brațele stelelor sunt egale și întretăiate cu unghiuri de 60°.

Alta: **cărbunele** sau cristalul de diamant și de grafit are aceeași constituție și compoziție internă, și totuși câtă deosebire. Diamantul e transparent, curat, plin de flori și de străluciri, care la lumină ard ca niște „flăcări vii și reci". Grafitul e negru, e un simplu cărbune cu care scriem. Deosebirea o constituie densitatea lor, distanțele dintre atomi. La diamant densitatea e mare, la grafit e mai mică. Atât.

Toate mineralele își au vârsta lor, cântecul lor, glasul lor, prin care te poți înțelege cu ele. Unul cântă frumos; altul n-are auz muzical; unul e moale și se sfarmă; altul e dârz și zgârie; unul e „boier de viță veche" și scump, altul e călcat în picioare, ca orice obiect ieftin; unul trăiește mai mult, altul mai puțin, dar toate sunt supuse schimbării și morții, ca și oamenii.

Ceea ce minunează mai mult din studiul mineralelor este **regularitatea lor internă**. Deși corpuri neînsuflețite, încremenite, totuși sunt pline de puteri și de planuri după care se formează, cresc și mor. Țin perfect la individualitatea, independența și puritatea lor; trăiesc după legi fixe și inteligente, și se supun lor. În construcția casei lor veneticii, străinii, nu pot face ce vreau, ci se așază acolo unde primul ocupant îi forțează să stea. Ca cel mai iscusit chimist, ele își selecționează hrana, și ca în societatea cea mai perfectă, fiecare om, fiecare atom, este așezat la locul ce i se cuvine. În felul acesta întâmplarea este exclusă din lumea mineralelor, dar în schimb se întâlnește la fiecare pas atotputernică și atotstăpânitoare: legea, planul, ordinea și armonia suverană, adică rațiunea.

Altă dovadă despre întocmirea înțeleaptă și minunată a lumii: **ploaia**, fără de care s-ar usca toată vegetația pământului. Să admitem că anual cade pe pământ un strat de înălțimea unui metru și că înălțimea norilor de la care cade ploaia ar fi de 3000 metri. Ca să facă omul acest lucru, i-ar trebui 15 sute de miliarde cai, care să lucreze 6 ore pe zi, lucru cu neputință, pământul neavând cu ce să-i hrănească.

Toate acestea însă sunt rânduite să le facă apa singură. (*va urma*)

Oamenii lui Dumnezeu

BĂTRÂNUL TIHON, părintele duhovnicesc al Sfântului Paisie Aghioritul

Părintele Tihon – Timotei după numele de mirean – s-a născut în Rusia, în 1884. De la vârsta de 17 până la 20 de ani, a călătorit pe jos pe la marile lavre ale Rusiei, trecând prin aproape 200 de mănăstiri. Într-un loc s-a chinuit mult, pentru că locuitorii de acolo mâncau pâine de secară, iar el nu mânca nimic afară de pâine de grâu. De aceea se epuizase de tot. Atunci s-a rugat Preacuratei : „Maica Domnului, te rog să mă ajuți, căci voi muri pe drum înainte de a mă face călugăr; nu pot mânca această pâine". N-a apucat să termine rugăciunea, că deodată îi apare înainte o tânără cu chipul strălucitor, îi dă o franzelă și îndată dispare. Nu-și putea explica ce se întâmplase. Abia mai târziu, când a primit o carte cu icoanele făcătoare de minuni ale Maicii Domnului din Rusia, și a văzut-o pe Maica Domnului din Kremlin, ochii i s-au umplut de lacrimi de recunoștință și a spus: „Această Maica Domnului mi-a dat pâinea cea albă". Și de atunci **o simțea pe Maica Domnului mai aproape, ca un copil pe mama sa**.

Ajungând în Sfântul Munte la vârsta de 24 de ani, prima lui metanie a fost la Chilia Burazeri, unde a stat cinci ani, apoi a plecat la Karulia, unde a pustnicit cincisprezece ani. De acolo a mers la o altă chilie unde a îngrijit de un bătrân. După cea murit bătrânelul și a luat binecuvântarea sa a rămas singur. Deși a fost hirotonit, la chilia sa nu exista biserică și nici bani nu avea, dar avea mare credință în Dumnezeu. Așadar a făcut rugăciune și a pornit spre Kareia cu încredere în Dumnezeu că îi va iconomisi banii necesari pentru biserică. Înainte însă de a ajunge la Kareia, l-a zărit starețul Schitului Sfântul Prooroc Ilie, l-a chemat și i-a spus: „Un oarecare creștin bun din America mi-a trimis câțiva dolari, să-i dau celui ce n-are biserică ca s-o zidească. Sfinția Ta n-ai biserică, i-ai și construiește-o." A lăcrimat Bătrânul de emoție și recunoștință față de Dumnezeu.

În vremea Sfintei Liturghii, cântărețului îi spunea să stea în micuțul hol, aflat afară de biserică, și de acolo să spună „Doamne miluiește". Când ajungea la Heruvic, Părintele Tihon era răpit 20 până la 30 minute și cântărețul trebuia să repete de multe ori heruvicul, până ce auzea pașii lui. Când a fost întrebat: „Ce vezi Părinte?", a răspuns: „Pe heruvimi și serafimi cum slăvesc pe Dumnezeu!" Și continuă spunând: „Pe mine, după o jumătate de oră mă coboară îngerul meu păzitor și atunci continui Sfânta Liturghie."

Pentru Părintele Tihon aproape toate zilele anului erau ca și cele ale Săptămânii Luminate, căci trăia totdeauna bucuria pascală. Mereu se auzea din gura lui: „Slavă Ție, Dumnezeule, slavă Ție, Dumnezeule!" Și asta o **recomanda și celorlalți să spună: „Slavă Ție, Dumnezeule!**" nu numai când o duc bine, dar și când au încercări, pentru că încercările le îngăduie Dumnezeu ca medicamente pentru suflet. Mult suferea pentru sufletele ce pătimeau în regimul ateu din Rusia. Spunea cu ochii înlăcrimați: „Fiule, Rusia încă mai are canon de la Dumnezeu, dar va trece." Cuviosul a fost prieten cu Sfântul Siluan, care i s-a și arătat când Părintele Sofronie i-a scris pentru prima dată viața, și i-a spus: „Acest binecuvântat Părinte Sofronie mi-a adus multe laude. N-aș fi vrut aceasta."

Părintele Tihon și-a săpat singur mormântul, și-a pus și crucea, pe care tot el a făcut-o, scriind pe ea: *„Păcătosul Tihon, ieromonah, 60 de ani în Sfântul Munte. Slavă Ție, Dumnezeule".*

Părintele Paisie Aghioritul povestește despre părintele Tihon: „Într-o zi din cele de pe urmă ale sale, am ieșit afară să-i aduc puțină apă. Când am deschis din nou ușa și am intrat în chilia lui, m-a privit cu uimire și mi-a spus: – *Tu ești Sfântul Serghie? – Nu, Părinte, sunt Paisie. – Fiule, acum au fost aici Maica Domnului, Sfântul Serghie și Sfântul Serafim. Unde s-au dus?* Am înțeles că se întâmplă ceva neobișnuit și l-am întrebat: – *Ce ți-a spus Maica Domnului? – Că va trece Praznicul și după aceea mă va lua.*" Era după amiază, ajunul Nașterii Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, 7 septembrie 1968, și după trei zile, la 10 septembrie, Părintele Tihon s-a odihnit în Domnul.

În penultima zi Starețul i-a spus Părintelui Paisie: – *Mâine voi muri și vreau să nu dormi, ca să te binecuvintez.* „În seara aceea s-a ostenit și timp de trei ore fără întrerupere și-a ținut mâinile pe capul meu, m-a binecuvântat și apoi mi-a spus: – *Dulcele meu Paisie,* ***noi, fiule, vom avea dragoste în vecii vecilor; dragostea noastră este scumpă****. Tu vei face rugăciune de aici, și eu voi face din cer. Cred că mă va milui Dumnezeu, pentru că în 60 de ani de călugărie, fiule, am spus mereu: Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă!* Și mai spunea: – *Eu voi liturghisi de acum în rai. Tu să te rogi de aici și eu voi veni în fiecare an să te văd.* Apoi s-a stins încet-încet, ca o candelă".

Binecuvântările Părintelui Tihon să ne ajute în anii cei grei prin care trecem. Amin!

I.-G.

Pe drumul istoriei (7)

MUSULMANII ÎNCEP CUCERIRILE

- secolul al VII-lea -

Ierusalimul este cucerit de păgâni de două ori în acest secol, ceea ce a însemnat o mare lovitură pentru creștini. Musulmanii încep să-și întindă teritoriile cucerite de la bizatini, în primul rând în Africa, dar de acolo încep să amenințe Constantinopolul.

Anul 600 ***Scara dumnezeiescului urcuș*** este scrisă de Sfântul Ioan Scărarul; Sfântul Grigorie Dialogul inspiră *apariția cântării gregoriene* prin intermediul reformelor sale liturgice.

- 601 Augustin îl convertește pe Regele Ethelbert din Kent și înființează scaunul episcopal din Canterbury.

- 610 Împăratul Heraclie ***schimbă limba oficială a imperiului din latină în greacă***, care era deja lingua franca majorității populației.

- 614 *Perșii*, sub conducerea lui Chosroe al II-lea, ***cuceresc și jefuiesc Ierusalimul***; Biserica Sfântului Mormânt este deteriorată într-un incendiu, Sfânta Cruce este capturată și peste 65 000 de creștini din Ierusalim sunt masacrați.

- 620 Slavii atacă Tesalonicul.

- 626 Este scris ***Imnul Acatist către Maica Domnului***, după eliberarea Constantinopolului de sub asediul a 80 000 de avari și slavi și al flotei persane.

- 627 *Împăratul Heraclie îi înfrânge definitiv pe perși* în Bătălia de la Ninive, încercuindu-le capitala, Ctesiphon, recuperând Sfânta Cruce, și sfărâmând puterea dinastiei sasanide.

- 630 ***A doua Înălțare a Sfinte Cruci***: Împăratul Heraclie intră în Ierusalim, aducând Crucea Domnului Iisus Hristos cu mare solemnitate în Biserica Învierii împreună cu patriarhul Zaharia (609–633).

- 636 ***Cucerirea Ierusalimului de arabii musulmani***.

- 640-642 *Musulmanii cuceresc Siria și Egiptul*.

- 649 Arabii *invadează Ciprul*.

- 650 Înfrângerea finală a arianismului prin convertirea lombarzilor la creștinismul ortodox.

- 653 *Papa Martin I este arestat* din porunca împăratului bizantin Constans II.

- 662 *Sfântul Maxim Mărturisitorul trece la Domnul în exil*.

- 669–78 ***Primul asediu arab al Constantinopolului***; la bătălia de la Syllaeum, în anul 677, flota arabă este distrusă de bizantini cu ajutorul focului grecesc, punând capăt amenințării arabe iminente în Europa răsăriteană.

- 680–681 ***Al Șaselea Sinod Ecumenic***, ținut la Constantinopol, condamnă *monotelismul* și stabilește ca învățătură a Ortodoxiei hristologia Sfântului Maxim Mărturisitorul.

- 680 Este fondat *Primul Țarat Bulgar*.

- 685 ***Primii monahi se stabilesc la Muntele Athos***.

- 691 *Budismul* devine religia de stat în China.

- 698 *Arabii formează un imperiu* ce se întinde din Cartagina până la hotarele Constantinopolului. Începe persecuția neoficială anti-creștină în China.

Să mai amintim câteva **invenții** ale acestui veac: peria de dinți în Arabia, porțelanul și un ventilator acționat prin forța apei în China, focul grecesc - *foto jos* (produs incendiar folosit de navele bizantine), aruncător de flăcări în Siria.

Minuni

Rugăciunea Sfântului Paisie și polițistul

Odată am fost la Părintele Paisie și l-am rugat să-mi spună ce rugăciune să mai fac, căci eram tânăr (aveam 25 de ani) și ispitele se tot înmulțeau în viața mea.

El îmi zice atunci:

- Ce să-ți mai spun eu, că ți-au spus destul Iacov (Sf. Iacov Tsalikis – n.n.) și Eumenie (Sf. Eumenie – n.n.)?

- Spuneți-mi și sfinția voastră, să-mi amintesc de acum înainte. Ei mi-au spus să citesc Psaltirea.

- Și nu ți-e de-ajuns? Spune Doamne Iisuse...

- Dar când ești într-un impas, nu mă las eu, ce rugăciune să spun?

Atunci Părintele Paisie mi-a zâmbit:

- De aceea te iubesc eu pe tine, pentru că ești „necrutător” și nu te mulțumești doar cu câte un răspuns, ci mereu vrei mai mult. Îți voi spune ce fac eu când vin dracii mâniei sau sunt situații grele: spun rugăciunea pe care preoții o zic într-un anumit moment la Liturghie: „Mare este numele Sfintei Treimi! Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, acoperă-ne pe noi!” .

Când am început să vorbesc oamenilor, le-am spus și despre această scurtă rugăciune pe care mi-a dat-o Sf. Paisie. Un polițist din Ioanina a ascultat pe internet predica în care vorbeam despre această rugăciune. Vedeți că tehnologia are și părți bune, cuvântul lui Dumnezeu călătorește dintr-o parte în alta, ajutând oamenii, numai să știm noi să folosim pentru bine tehnologia.

Apoi polițistul mi-a spus că era cu niște colegi de serviciu într-o noapte și au găsit un bărbat căzut pe drum, avea probleme cu inima. Au chemat repede salvarea și medicii au început să-l resusciteze, însă când își revenea, când iar cădea în leșin. Apoi un medic i-a spus polițistului: să știți că îl pierdem.

Acest polițist era foarte evlavios și nu s-a pierdut cu firea, ci a început să zică rugăciunea Sfântului Paisie pentru situații-limită: : „Mare este numele Sfintei Treimi! Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, acoperă-ne pe noi!” .

Ceilalți de față l-au întrebat: Ești polițist sau preot? Iar el a răspuns simplu: sunt un polițist care are încredere în preoți.

Nu mult după aceasta bărbatul și-a recăpătat cunoștința și a putut să se ridice. I-au zis să meargă la spital pentru analize, dar el nu a vrut, spunând că se simte bine. Și așa a fost. Medicii au recunoscut că el și-a revenit datorită rugăciunii polițistului.

Mitropolitul Neofit de Morphou

Minunea nașterii unor gemeni în Uganda

În 21 ianuarie anul acesta, într-un sătuc din Uganda a avut loc un botez în masă, fiind botezați 20 de oameni de către episcopul Silvestru al Ugandei (care ține de Patriarhia Ortodoxă a Alexandriei).

Printre aceștia au primit botezul doi gemeni, născuți în toamna anului trecut. Tatăl lor a dat mărturie despre minunea petrecută cu cei doi copilași.

Când au aflat că vor avea gemeni, părinții copiilor s-au bucurat mult. Ei sunt creștini ortodocși, dar nu prea veneau la biserică până la această întâmplare.

Înainte cu o lună de naștere, mama a mers la spital să facă un control prenatal cu ultrasunete, însă medicii i-au zis că este nevoie neapărat de operație, întrucât copiii sunt în pericol, din cauza poziției nepotrivite pe care o au în uter.

Tatăl a început să adune bani pentru operație. Dar și-a amintit de Dumnezeu și a mers cu soția la preotul din satul lor să-i facă rugăciune. Părintele le-a citit mai multe rugăciuni și la urmă i-a dat femeii agheasmă să bea până la naștere, ceea ce a și făcut.

În ziua stabilită pentru cezariană, tatăl a uitat banii acasă și pe când s-a întors după ei a primit un telefon de la spital. Medicii erau uluiți că soția sa a născut natural și copiii erau sănătoși.

Părinții au înțeles că Dumnezeu a făcut o minune cu ei, iar în 21 ianuarie i-au botezat pe micuți.